

ת"פ 20879/10/09 - מדינת ישראל נגד מיכאל פייזולייב

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 20879-10-09 מדינת ישראל נ' פייזולייב אצל הוריו

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מיכאל פייזולייב

החלטה

רקע

בתאריך 25.10.09 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של נסיון התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) 25+ 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 16.3.06 בסמוך לשעה 20:35 ניסה הנאשם, ביחד עם קטין שהיה עמו, להתפרץ לבית משפחת פלס ברח' בקיסריה בכוונה לבצע גניבה. בנסיבות אלה - כך טוענת המאשימה - פרקו הנאשם והקטין את רשת חלון הבית, אך לא השלימו את מעשיהם שכן נתפסו בכף על ידי שוטרים שהיו במקום.

בקשת הנאשם לעיכוב ההליכים נגדו בתיק זה נדחתה לאחרונה על ידי היועץ המשפטי לממשלה.

בישיבת 18.6.14 העלתה בפני ב"כ הנאשם טענה מקדמית לפיה עומדת לו הגנה מן הצדק בשל שיהוי בהגשת כתב האישום ואכיפה בררנית.

הטענות

בכל הנוגע לטענה בדבר אכיפה בררנית טוענת ב"כ הנאשם כי בשל הימנעות המאשימה מלהעמיד לדין את הקטין שהיה שותפו של הנאשם לביצוע העבירה נשוא כתב האישום, בשעה שדווקא הקטין היה הרוח החיה באותו אירוע, יש לבטל את כתב האישום נגדו בתיק זה.

לנוכח טענות אלה הוריתי לב"כ המאשימה לבדקן.

והנה, ממצאי הבדיקה שהוצגו בפני בימים אלה מלמדים על כך שעוד ביום 22.1.07 הועמד הקטין לדין בגין הארוע נשוא כתב האישום בתיק זה וביום 27.11.07 הוא הורשע ונדון לעונשים של 2 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע ו- 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירות רכוש מסוג חטא או עוון.

ברי כי במצב דברים זה, דין טענתה של ב"כ הנאשם בדבר אכיפה בררנית, להידחות.

בכל הנוגע לטענה שיהיו בהגשת כתב האישום, טוענת ב"כ הנאשם כי המשטרה הטוענת שהתקשתה באיתור הנאשם, לא עשתה די כדי לאתרו ופעולותיה בהקשר זה אופיינו בשטחיות, סרבול ורשלנות.

כך, במועד הרלבנטי למועד ביצוע העבירה נשוא כתב האישום התגורר הנאשם ברח' רמב"ם 4 באור עקיבא ולאחר מכן עבר להתגורר ברח' גוש עציון 12 בראשון לציון, אך למרות זאת נשלח אליו מכתב יידוע לכתובת אחרת בראשון לציון (רח' משה וקסלר 21). בשל אי אתורו בכתובת זו, נסגר אז תיק החקירה שנפתח נגדו. רק בחודש ספטמבר 2009, בעקבות עיכובו בשל נסיעה באור אדום, התברר למשטרה כי כתובתו הנכונה היא רח' גוש עציון 12 בראשון לציון וכי כתובת הוריו הינה רח' אפלטון 6 בתל אביב. ואולם, גם לאחר שהוגש כתב האישום, חזרה המאשימה על הטעות בכתובתו של הנאשם ולאור אי התייצבותו לדין הראשון ביום 15.2.10, בקשה היא לזמנו מן הכתובת משה וקסלר 4 בראשון לציון.

מבדיקת השתלשלות העניינים כפי שהיא נלמדת מתיק בית המשפט, עולה התמונה הבאה:

ב- 11.10.10, לבקשת המאשימה אשר דיווחה על נסיונות כושלים של המשטרה לאתר את הנאשם בכתובות משה וקסלר 4 בראשון לציון ורח' רמב"ם 4 באור עקיבא, הותלו ההליכים נגדו בבית המשפט.

ביום 8.11.10, לבקשת המאשימה, חודשו ההליכים והנאשם זומן הן באמצעות כתובת באת כוחו באותו שלב, עוה"ד מיטל אור שלום מתל אביב (עמה שוחח נציג המאשימה בטלפון) והן מכתובת הוריו ברח' אפלטון 6 בתל אביב.

ביום 24.1.11, בהעדר התייצבות מטעם הנאשם, עדכנה המאשימה את בית המשפט בכתובת שהופיעה אז בפלט המסוף המשטרי והנאשם זומן פעם נוספת מן הכתובת משה וקסלר 4 בראשון לציון, אלא שלנוכח אי התייצבותו גם הפעם, הותלו ההליכים פעם נוספת.

ב- 9.6.13 חודשו ההליכים ומאז חודש ינואר 2014, בעקבות זימונו באמצעות כתובת הוריו, מיוצג הנאשם על ידי הסניגוריה הציבורית.

לטענת ב"כ הנאשם, המשטרה ידעה מה היא כתובתו המעודכנת והנכונה של הנאשם לפחות מאז שהוא עוכב על ידה

בעקבות חציית הרמזור האדום כאמור ולמרות זאת לא זימנה אותו מן הכתובת הזו, אלא מהכתובת הרשומה במרשם האכלוסין, וכדבריה:

"מבחינה מהותית, הפעם הראשונה שבה הוא מגיע לבית המשפט היא

בשנת 2014 כאשר העבירה היא משנת 2006. העובדה שלפני כן הוא

לא הגיע, הוא לא התחמק, אלא בגלל שהמשטרה לא הצליחה להביא

לו את מכתב היידוע ובהמשך את הזימונים, זה דבר לא תקין".

דין והכרעה

סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 מאפשר את ביטולו של כתב אישום מקום בו הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. ככלל, טענה לביטול כתב האישום מכח דוקטרינת ההגנה מן הצדק תתקבל, אך במקרים חריגים בהם התנהלות הרשות היא כה נפסדת, עד כי לא ניתן לנהל את ההליך הפלילי בצורה הוגנת.

יש לזכור כי תכליתה של טענת ההגנה מן הצדק אינה לענוש את התביעה על מחדליה:

"עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הליך פלילי

ראוי, צודק והוגן. בעיקרון עשויה אפוא ההגנה לחול בכל מקרה שבו

קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות

כפי שזו נתפסת בעיניו של בית-המשפט. מטרת החלתה של ההגנה היא

לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשויות האכיפה על

מעשיהן הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תיוחס הפגיעה בצדקתו

ובהגינותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשויות, ובמקרים

כאלה אכן מוטל על בית-המשפט לבקר את מהלכיהן. ברם לא כל מעשה

נפסד שעשו הרשויות החוקרת או המאשימה או רשות מעורבת אחרת

יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק בין מפני

שבאיזון בין האינטרסים הציבוריים המתנגשים גובר העניין שבקיום המשפט,

ובין (וזה כמדומה המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצויים כלים אחרים לטיפול בנפסדות מהלכיהן של הרשויות. ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר". (ע"פ 4855/02 מ"י נ' ד"ר איתמר בורוביץ).

לדעתי, גם אם במקרה המונח בפני נפל דופי מסוים בהתנהלות המאשימה או בזרוע מזרועותיה בשל חוסר סנכרון בין מערכותיה השונות באופן שיאפשר את עדכון יחידת התביעות במטרה בכתובתו המעודכנת בפועל של הנאשם כפי שנתבררה לשוטר התנועה שעיב אותו, עדיין אין בכך כדי להביא מיניה וביה לביטול כתב האישום, או להעיב על אפשרות ניהול ההליך בצורה הוגנת.

מאופן השתלשלות הדברים כפי שפורט לעיל עולה כי במהלך כל השנים שחלפו מאז הוגש כתב האישום בתיק זה הקפידה המאשימה על זימון הנאשם גם באמצעות כתובת הוריו בתל אביב, שלמיטב הבנתי לא השתנתה, אלא שהנאשם לא הגיב לזימונים אלה ובמקביל לכך גם לא עדכן את כתובתו הנכונה במרשם האוכלוסין.

סוף דבר ומפני כל הנימוקים שפורטו לעיל, הנני מחליטה לדחות את הבקשה.

הקראת כתב האישום תתקיים בפני ביום 3.9.14 בשעה 09:00.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותעדכן את יומני בהתאם.

ב"כ הנאשם תוודא התייצבותו במועד שנקבע.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ד, 27 יוני 2014, בהעדר הצדדים.